

תת"ע 1140/07/17 - מדינת ישראל נגד משה אלפסי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1140-07-17 מדינת ישראל נ' אלפסי
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה אלפסי

הנאשם

הכרעת דין

1. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 20/04/17 בשעה 09:02, נהג ברכבו תוך שהוא משתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, זאת בניגוד **לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961** (להלן: "**התקנות**"). הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי השוטרים לא יכלו להבחין בביצוע העבירה מהמקום בו עמדו עם הניידת וכי לא ביצע הוא שימוש בטלפון.

2. דין והכרעה:

במקרה דנן החלטתי להרשיע את הנאשם, וזאת מן הטעמים הבאים:

- דו"ח הפעולה של המתנדב נח אורן (**ת/1**) הינו מפורט וקוהרנטי ותיאר את מקום עמידת הניידת (כ-4 מטרים דופנית לכביש), את הבחנתו בנאשם דרך השמשה הקדמית וחלון צד מגיע משמאל וחולף על פניו תוך שהוא אוחז בידו הימנית טלפון נייד מול פניו. בעדותו, אף העיד המתנדב כי בכביש זה הרכבים נוסעים באיטיות מה שמקל על ההבחנה בהם.
- ממזכרה של המתנדבת רות אלמוג (**ת/2**), עולה כי ממרחק של כ- 3 מטרים, הבחינה בנאשם אוחז טלפון בידו הימנית מול פניו. בעדותה אף ציינה רות כי היא רושמת מזכר רק כאשר היא בטוחה במאת האחוזים בביצוע עבירה.
- באחת מהתמונות שצירף הנאשם באשר למיקום הניידת ביחס לכביש בו נסע, נראה רכב מתקרב

משמאל (כיוון נסיעת הנאשם) וניכר כי מיקום הניידת מאפשר לשוטרים להבחין ברכבים המתקרבים משמאל ממרחק קצר, דבר התואם לגרסת המתנדבים בדו"ח ובמזכר. בדו"ח אף הודגשה ההבחנה בביצוע העבירה דרך חלון צד והשמשה הקדמית.

- העובדה כי המתנדבים העידו כי הנאשם אחז בטלפון ביד ימין מחזקת את גרסת המאשימה, שכן זו היד הקרובה יותר למקום בו עמדו הם ביחס לכביש (מימין לכיוון נסיעת הנאשם) מה שהקל עליהם בהבחנתם בעבירה.
- פלט השיחות אותו צירף הנאשם על מנת להוכיח כי לא ביצע שיחות בשעת האירוע אינו רלבנטי, שכן פרשנות תקנה 28(ב) לתקנות היא כי גם אחיזה בטלפון הנייד ביד בלבד ללא ביצוע שיחה, מהווה עבירה (עפ"ת 58780-05-16 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם ביום 22.11.16)).
- בתגובת הנהג בדו"ח נרשם כי הנאשם העביר את הטלפון ממקום למקום. כך גם נרשם במזכר הנ"ל. הנאשם אף אישר זאת בעדותו אך טען כי אמר זאת מתוך לחץ. לטעמי, באם היה משוכנע הנאשם בחפותו, היה טוען זאת לראשונה בשעת האירוע ולא בשלב עדותו, שלב בו לא ניתן לערוך מקצה שיפורים לתגובה שניתנה בדו"ח.

3. סיכום של דבר:

לאור כל האמור לעיל, עולה כי המאשימה עמדה במידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי והוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשם אחז בטלפון בשעת הנסיעה בידו הימנית, ועל כן ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. לפיכך, הריני להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

קובע לטיעונים לעונש ומתן גזר דין ביום 11.6.19 שעה 13.00

הנאשם יהיה פטור במידה ויגיש טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, י"ד אדר ב' תשע"ט 21 במרץ 2019 בהעדר הצדדים